

(Column) De LKV: de missie, de middelen

Je wordt wakker op een maandagochtend in de wetenschap dat je deze week, net als de eerst komende 51 weken, 40.000 verenigingsstudenten vertegenwoordigt. In de planning staan gesprekken met Staatssecretaris Rutte van OC&W, meerdere politieke jongeren partijen, Universiteiten, het bedrijfsleven en natuurlijk de verenigingsbesturen. Je hebt de mogelijkheid de wereld te veranderen. Wat moet er veranderen?

Als bestuurder in de Landelijke Kamer van Verenigingen (LKV) hoef je daar niet lang over na te denken. De Nederlandse politiek heeft een wending genomen die schade zal toebrengen aan onze samenleving, economie en cultuur. Ik heb het hier niet over het afschaffen van het pre-pensioen of de afbraak van de verzorgingsstaat, maar over de plannen die er liggen op het gebied van onderwijs.

Persoonlijk ben ik niet altijd tegen bezuinigingen in het Onderwijs. Ook ik zie studeren als een investering. Binnen je studententijd doe je ervaringen op die niet alleen een persoonlijke verrijking zijn, maar tegelijkertijd als essentieel worden beschouwd door werkgevers. In meerdere opzichten is studentenactivisme onvervangbaar. Laat het nu juist dit zijn wat wordt afgebroken in de huidige plannen; plannen waardoor het 6500 euro gaat kosten wanneer je een jaar studievertraging oploopt en maatregelen die ervoor zorgen dat er steeds hogere eisen worden gesteld aan het tempo waarin je afstudeert.

Maar ook de huidige tendens van aanwezigheidsplicht draagt bij aan de werkelijke schade aan het Hoger Onderwijs. Het zijn juist deze dingen die afbreuk doen aan de potentie van Nederland als Managementeconomie. Wie gaat er nu werkelijk 6500 euro betalen om een jaar lang vrijwilligerswerk te doen? En wie gaat er nu werkelijk een nachtje doorhalen voor de almanak, als degene de dag erop om half negen verplicht college moet volgen?

De huidige tendens lijkt de grootste *asset* van het Nederlandse Onderwijs onmogelijk te maken: het actieve studentenleven. Om maar in Wereld Natuur Fonds-taal te spreken: Dat kan niet, dat mag niet!

Is dit geen borrelpraat? Stel ik mij aan? Vakbondstaal? Het lijkt mij niet. De behoefte aan werknemers met bestuurderservaring is evident, terwijl het eveneens duidelijk is dat het aantal studenten dat bestuurder kan worden momenteel afneemt. Bovendien zijn er mogelijkheden om het kapotmaken van onze verenigingscultuur tegen te gaan! De missie van de LKV is duidelijk; komend jaar zal de LKV er keihard aan gaan werken de politiek van het gesprokene doordrongen te laten raken. Maar ook het bedrijfsleven moet gaan beseffen dat het niet de goede kant op gaat, en hun steun noodzakelijk is. Alleen zo kan Nederland ook de komende eeuw zijn verenigingscultuur, uniek in de wereld, handhaven, en laten bloeien.

Ook *jullie* vereniging kan bijdragen aan een breed draagvlak. Een reünistenvereniging is hier wellicht het beste voorbeeld van, maar ook het positieve imago dat de vereniging uitstraalt is noodzakelijk om de uitdaging aan te gaan. Het is enorm nuttig de maatschappelijke betrokkenheid van de vereniging naar buiten toe uit te dragen.

De sociëteit blijft namelijk de ideale voedingsbodem voor maatschappelijk besef, iets waarvan ook de rest van Nederland doordrongen mag raken.

Joost P. van der Mandele
ab Actis Dagelijks Bestuur der Landelijke Kamer van Verenigingen
www.lkvv.nl (LKV, Boothstraat 1C, 3512 BT Utrecht, 030-2304298)